

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 3/11
Люксембург, 3 февруари 2011 г.

Заклучение на генералния адвокат по дело C-403/08
Football Association Premier League и др./QC Leisure и др.
и дело C-429/08
Karen Murphy/Media Protection Services Ltd.

Според генералния адвокат Kokott споразуменията за териториална изключителност при предаването на футболни срещи нарушават правото на Съюза

*Правото на Съюза не дава възможност за забрана на предаването на живо на футболни
срещи от Premier League в заведения чрез използване на чуждестранни декодиращи
карти*

Football Association Premier League (FAPL) е организацията на английската първа футболна лига за пазарна реализация на срещите на тази лига. По принцип FAPL предоставя на своите лицензополучатели изключителното право на излъчване и на икономическо използване на срещите на тяхната територия на излъчване, която в повечето случаи е съответната страна. За да се гарантира тази изключителност лицензополучателите са длъжни да не допускат възможността за гледане на техните излъчвания извън територията на излъчване. За тази цел всеки лицензополучател е длъжен да кодира подавания от него спътников сигнал и така кодиран да го подава до абонатите на територията, която му е определена. Абонатите могат да декодират сигнала с декодер, за който е необходима декодираща карта. Освен това споразумението за изключителност предвижда ограничения за движението на оторизирани декодиращи карти извън територията, посочена в съответната лицензия.

Главните производства, в рамките на които са отправени настоящите преюдициални запитвания, се отнасят до опита за заобикаляне на тази изключителност. Предприятия внасят в Обединеното кралство декодиращи карти от чужбина, в случая от Гърция, и ги предлагат в първата държава на заведения на по-изгодни цени, отколкото излъчващата в тази държава организация. Тази практика дава възможност за предаване на живо на футболни срещи от Premier League в заведения в Обединеното кралство чрез използване на гръцка декодираща карта. FAPL се опитва да сложи край на тази практика по съдебен ред. Дело C-403/08 се отнася до иска на FAPL, насочен срещу използването на чуждестранни декодиращи карти. В основата на дело C-429/08 се намира наказателно производство срещу собственичката на заведение, която показва срещи от Premier League посредством гръцка декодираща карта. И в двете производства High Court отправя до Съда множество въпроси относно тълкуването на правото на Съюза.

Генералният адвокат Juliane Kokott посочва, че разглежданите права на изключителност водят до разделяне на вътрешния пазар на отделни национални пазари, което представлява сериозно накърняване на свободата на предоставяне на услуги.

Що се отнася до евентуалното обосноваване на ограничението на свободното предоставяне на услуги, генералният адвокат разглежда закрилата на индустриалната и търговската собственост и по-специално въпроса дали по отношение на спътниковото предаване на живо на футболни срещи съществуват права, чийто специфичен предмет изисква разделяне на вътрешния пазар. По този въпрос генералният адвокат посочва най-напред, че специфичният предмет на правата върху предаванията на живо на футболни срещи се състои в тяхното икономическо използване. В настоящите случаи използването на предаването на живо на футболните срещи от Premier League се реализира преди всичко

чрез таксата за декодиращите карти. В тази връзка генералният адвокат счита, че икономическото използване на разглежданите права не се заобикаля чрез използването на чуждестранни декодиращи карти, тъй като в крайна сметка за тези карти са платени съответните такси. Макар тези такси да не са толкова високи като таксите в Обединеното кралство, според генералния адвокат не съществува специално право във всяка държава членка да се искат други цени за дадена услуга. Всъщност присъщо на логиката на вътрешния пазар е чрез търговията да се компенсират разлики в цените между различни държави членки. Пазарната реализация на правата на излъчване въз основа на териториална изключителност би означавало реализирането на печалба от елиминирането на вътрешния пазар. Ето защо в крайна сметка специфичният предмет на правата върху предаването на футболни срещи не обосновава разделянето на вътрешния пазар, а с това — и посоченото ограничение на свободното предоставяне на услуги.

Освен това генералният адвокат Kokott счита, че и предвиденото в договора ограничение за използване на декодиращите карти в държавата на произход само за домашни или лични цели, но не и за търговски цели, за което използване се дължи по-висока абонаментна такса, не може да обоснове териториално ограничение на свободното предоставяне на услуги. При все това съответната държава членка може по принцип да предвиди права, които позволяват на авторите да се противопоставят на разгласяването на техните произведения в заведенията.

Що се отнася до въпроса дали показването на пряко предавани футболни срещи в заведенията нарушава изключителното право на публично разгласяване на закриляни произведения по смисъла на Директивата относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество¹, генералният адвокат пояснява, че действащото в момента право на Съюза не съдържа широки права на защита по отношение на публичното разгласяване на предаване без заплащане на входна такса.

В допълнение генералният адвокат Kokott приема, че прилагането на свободата на предоставяне на услуги отговаря на Директивата относно координирането на някои правила, отнасящи се до авторското право и сродните му права, приложими към спътниковото излъчване и кабелното препредаване² и на европейското право в областта на конкуренцията. Директивата относно правната защита на услуги, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие³ допуска използването на чуждестранни декодиращи карти.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

¹ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

² Директива 93/83/ЕИО на Съвета от 27 септември 1993 година относно координирането на някои правила, отнасящи се до авторското право и сродните му права, приложими към спътниковото излъчване и кабелното препредаване (ОВ L 248, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 134).

³ Директива 98/84/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 1998 година относно правната защита на услуги, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие (ОВ L 320, стр. 54; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр. 73).

Пълният текст на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от произнасянето на заключението са на разположение чрез
„Europe by Satellite“ ☎ (+32) 2 2964106